

מ"ת 36/01/14 - מדינת ישראל נגד מאגד רגבי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

מ"ת 36-01-14 מדינת ישראל נ' רגבי(עציר)
תיק חיצוני: 462/13

בפני כב' השופטת מרים קסלסי
מבקשים מדינת ישראל
נגד
המשיב מאגד רגבי (עציר)

ע"י ב"כ עוה"ד אשרף חסן (סנגוריה ציבורית)

החלטה

בפני בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים.

א. הרקע לבקשה ולכתב האישום

מעיון בתיק החקירה עולות הנסיבות הבאות:

1. ביום 30/12/13 בצהריים, המשיב נצפה נוהג במונית, מכיוון כללי שער יפו והוא פונה פניית פרסה במקום אסור. השוטר ביקש ממנו להזדהות, בתחילה סירב אולם לאחר שהוזהר כי אם ימשיך בכך יעוכב וייעצר, הואיל להציג תעודת זהויה, רישיון רכב ורישיון נהיגה זמני שהוצא ביום 10/10/13 ותוקפו עד 10/4/14. מבדיקה במסוף המשטרה נמצא כי הוא פסול מלנהוג ועל כן נלקח לתחנת המשטרה להמשך בדיקה.

2. בתחנה נחקר הנאשם בחשד לנהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה מתאים, ללא ביטוח וכשהוא מחזיק ברישיון נהיגה מזויף. לנאשם ניתנה הזכות להיוועץ בעו"ד מהסנגוריה הציבורית ולאחר מכן השיב לשאלות כדלקמן: הוא הודה בנהיגה במונית במהלך השבוע האחרון, הודה בכך שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה לאוטובוס, מונית או למשאית מעל 15 טון (רכבים שלכאורה מורשה לנהוג בהם על פי הרישיון הזמני שהציג), המשיב הודה שפנה למשרד הרישוי אולם רישיונו הוגבל בשל "דוחות וצריך לשלם". יום אחד הוא פוגש אדם במוסררה שטוען שהוא עו"ד המתעסק בתעבורה ובמשרד הרישוי, שמו חליחל מרוואן, הוא פוגש אותו במוסררה שלוש פעמים, משלם לו 7,000 ₪ ותוך 3-4 ימים הוא מקבל לידי רישיון נהיגה זמני המאפשר לו לנהוג על רכבים שמעולם לא הוכשר לנהוג עליהם. את רישיון הנהיגה הוא מקבל לדבריו מחוץ למשרד הרישוי, "העו"ד" נכנס למשרד הרישוי "דיבר עם הפקידה

עמוד 1

בערך 5 דקות וחזר אלי ואמר לי מברוק ונתן לי את הרישיון הזה ואמר לי הכל משולם (מתוך הודעתו במשטרה).

3. רישיון הנהיגה של הנאשם פקע בשנת 2004, נפסל בשל שיטת הניקוד ע"י משרד הרישוי בשנת 2005, נפסל בשנת 2008 ל-3 שנים בבימ"ש לתעבורה בהעדורו, הודע לו על הפסילה במסגרת תיק תעבורה נוסף שנדון ביום 1/9/10 ועל אף כל אלו, ביום 21/6/12 נהג הנאשם במונית, כשהוא פסול, בלתי מורשה וללא רישיון נהיגה בתוקף.

4. ביום 27/11/12 בתיק **פ"ל 5373-06-12** נדון המשיב על העבירות שביצע ביום 21/6/12, לחמישה חודשי מאסר (שכללו הפעלת מאסר על תנאי בן 3 חודשים), 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, פסילה מלקבל רישיון נהיגה למשך שנה, פסילה על תנאי וקנס.

5. ביום 19/3/13 נדחה ערעור על חומרת העונש בנוכחות הנאשם ובא כוחו (עפ"ת(ים) 23023-01-13).

6. ביום 26/3/13 שבוע לאחר הדיון בערעור, בטרם החל בריצוי מאסרו, נתפס הנאשם כשהוא עוקף עקיפה מסוכנת תוך חציית קו הפרדה רצוף וכשהוא נוהג בפסילה. המאשימה הגישה כתב אישום נגד המשיב בגין עבירת התנועה בלבד (7759-04-13), הוא לא התייצב לדיון ונדון בהעדורו ביום 6/5/13, לקנס, פסילה בת שלושה חודשים ופסילה על תנאי.

7. בכתב האישום שהוגש כעת יוחסו לו שני אישומים: האירוע מיום 30/12/13 שפורט לעיל והשני נהיגה בפסילה בגין האירוע מיום 26/3/13.

על מנת לעצור נאשם עד תום ההליכים, יש לבחון קיומן של ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות לו, לבחון מסוכנותו לציבור והאם ניתן לאיינה בחלופת מעצר.

ב. האם יש ראיות לכאורה?

1. הסנגור מסכים כי קיימות ראיות לכאורה בגין נהיגה בזמן פסילה וללא רישיון נהיגה בתוקף, אך מסתייג מעניין היות רישיון הנהיגה מזויף. כפי שפורט לעיל ומעיון בתיק החקירה, אני קובעת כי קיימות גם ראיות לכאורה לכך שרישיון הנהיגה הנ"ל מזויף, הוא לא הוצא במשרד הרישוי, אלא רק נחזה להיות כזה. אני סבורה כי קיימות ראיות לכאורה גם לענין ידיעתו של הנאשם או לפחות עצימת עיניו, בכל הנוגע לנסיבות הוצאת אותו רישיון.

ג. האם המשיב מסוכן לציבור?

1. המשיב מסוכן לציבור המשתמשים בדרך, ואף סנגורו לא ההין לטעון כי יש לשחררו לאלתר. הוא נוהג פעם אחר פעם במונית, מסייע אחרים ומסכן אותם, וכל זאת כשהוא פסול מלנהוג ואינו מורשה לנהוג כלל בסוג רכב זה. מדובר בעבריין רצידיביסט, המזלזל באופן בוטה ברשויות החוק ובתי המשפט, אחרת לא ניתן להבין הכיצד בטרם יבש הדיו ורוצה עונש המאסר שהושת בגין נהיגה בזמן פסילה, חוזר הנאשם ונוהג כאילו לא ארע דבר.

2. לחובתו של המשיב עבר פלילי הכולל עבירות של איומים והסעת שב"ח ו-84 הרשעות קודמות בתעבורה הכוללות שלוש עבירות של נהיגה בזמן פסילה, ארבע עבירות של אי ציות להוראות שוטר (גם בנסיבות המקרה הנוכחי מדווח על קללות ונסיון להתנגד למעצר). כאמור, ריצוי עונש מאסר אותו סיים אך לפני חודשים ספורים ומאסר מותנה ארוך יותר שתלוי ועומד, לא הפריעו לו לנהוג פעמיים נוספות, לפיכך יש להרחיקו מהכביש.

ד. האם ניתן לאיין מסוכנות המשיב בחלופת מעצר?

1. הסנגור טוען כי יש לשחרר המשיב למעצר בית בפיקוחו של חמו וחמותו של המשיב. בנוסף טען כי אשתו עומדת להתאשפז ושני ילדיו נכים. בהודעתו במשטרה אמר המשיב שאשתו עברה ניתוח לפני 10 ימים ובנו עבר ניתוח לב.

2. המבקשת התנגדה לשחרור למעצר בית וטענה כי המשיב משתמש במשפחתו פעם אחר פעם, בשני גזרי הדין הקודמים שניתנו בעניינו. עוד טענה כי אין לסמוך על חמו של המשיב כמפקח ראוי, בשל עברו הפלילי משנת 96 (חטיפה, סחיטה באיומים) שבמסגרתו ריצה עונש מאסר של שנה ובשל עבר תעבורתי מכביד (70 הרשעות). בחקירתו טען חמו של המשיב כי הוא משמש כמוכתר של בני משפחתו, לא ידע שאין לחתנו רישיון וכי אינו שוטר, דהיינו אין זה מתפקידו לעשות דבר בענין זה, יחד עם זאת הדגיש כי מוכן לשמור עליו ולדווח למשטרה אם יפר התנאים. לא התרשמתי מנכונות הצהרה זו. לא יתכן שחמו של המשיב לא ידע שהמשיב ריצה עונש מאסר ובגין איזו עבירה ואני מסופקת אם אכן ידווח על הפרת תנאי מעצר הבית של חתנו. על מנת לשקול מעצר בית יש קודם כל להתרשם מהמשיב עצמו - האם יקיים את תנאי השחרור ורק אח"כ למצוא מפקח ראוי. במקרה הנוכחי, שניהם נשללו על ידי.

3. אציין כי בנסיבות דומות להפליא, הן של נהיגה בזמן פסילה והן של שימוש ברישיון נהיגה מזויף, נעצרה אם חד הורית עד תום ההליכים וערר שהגישה נדחה. ראה **עמ"ת(ים) 25936-012 מירה אליהו לביא נ' מדינת ישראל**. כב' השופטת חנה בן עמי מציינת כי "**פעם אחר פעם מבקשת העוררת את רחמיו של בית המשפט ושוטחת את נסיבותיה האישיות: בין אם מצב רפואי ובין העובדה כי היא אם לשני ילדים, אולם היא חוזרת ועוברת עבירות נוספות תוך ניצול אורך רוחו ומידת החסד של בית המשפט. באשר לחלופת מעצר - העבירה המיוחסת לעוררת, נהיגה זמן פסילה, מעידה על כי כיבוד החלטות וצווים שיפוטניים אינם נר לרגליה של העוררת, כך גם העובדה הי היא לא נמנעה מלבצע העבירות, לכאורה, בעת שתלויים ועומדים נגדה מאסרים מותנים בני הפעלה. בהתייחס לאלה, לא ניתן ליתן אמון בעוררת וממילא אף לא לבחון חלופת מעצר בעניינה**".

4. טוען הסנגור כי הלכה מבית משפט עליון שאין לעצור עד תום ההליכים בתעבורה כבדרך שגרה אלא כחריג בלבד. מאז אותה אמרה (**בש"פ 2227/08 גריפאת** מיום 14/3/08), ובחלוף השנים, נאשמים לא מעטים הושמו במעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה ומעצרים אושר בערכאות הערעור, לרבות בבית המשפט העליון. ראה למשל **בש"פ 2173/12 אל גניני נ' מדינת ישראל** מיום 22/3/12, שם אמר כב' השופט זילברטל כי "**יש מקרים בהם מסוכנותו של הנאשם מצדיקה את מעצרו עד תום ההליכים, הגם שמדובר בעבירות תעבורה**". באותו מקרה דובר על נאשם שלו רישיון נהיגה פחות מארבע שנים, רישיונו נפסל ואף על פי כן נהג ימים ספורים בלבד לאחר מכן.

"המבקש נחזה כמי שמזלזל דרך קבע בחיי אדם ובהוראות החוק. לא רק שנהג בזמן פסילה, אלא התחזה לנהג מונית תוך כדי נהיגה בפסילה. לבד מעברו בתחום התעבורתי עומדות לו לרועץ גם עבירות של אלימות....יש להעדיף אפוא את שלום הציבור על פני האינטרס האינדיבידואלי של המבקש".

ראה גם מ"ת 149-05-11 מ"י נ' סעו והערר עליו שנדחה - עמ"ת(ים) 14862-07-11 (4 עבירות של נהיגה בזמן פסילה ומאסר על תנאי בן 12 ח' בר הפעלה, עבר פלילי שבמסגרתו ריצה עונש מאסר), וכך אמר כב' השופט דרורי: "אדם כזה, ובמיוחד כאשר יש נגדו מאסר על תנאי של 12 חודש, אינו ראוי לשמץ של אמון...קשה להעלות על הדעת מקרה של מעצר מוצדק יותר, בתחום התעבורה מאשר המקרה שלפנינו, שבו אדם הפר באופן ברור את הצווים של בתי המשפט בעניין פסילת רישיון וגם עונש מאסר על תנאי של 12 חודש לא הרגיעו"

5. הסנגור הפנה למ"ת 2491-11-13 מזרחי, שם דובר בנאשם שמעולם לא ריצה עונש של מאסר, חולה סכרת ובנוסף המפקחת המוצעת עשתה רושם טוב על בית המשפט. בעמ"ת 29334-04-12 מדינת ישראל נ' זאדה, העבירות הקודמות בוצעו 5 שנים קודם לכן, לעבירת הנהיגה הלא מורשית באופן נלוותה עבירת תעבורה, ולאותו נאשם לא היה מאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו, כך שגם מקרה זה אינו דומה בחומרתו למקרה הנוכחי. נכון הדבר שעצם קיומו של מאסר על תנאי אין בו כשלעצמו לשלול חלופות מעצר, אם יתר התנאים חיוביים ואם מדובר בהפרה ראשונה שאינה תכופה לעבירה הקודמת, אולם יש בקיומו של התנאי כדי להעיד על חוסר הפנמה של חומרת המעשה והעדר הרתעה ממשית. בנוסף נזכיר כי במקרים אלו לא הואשמו הנאשמים בשימוש ברישיון נהיגה מזויף - עבירה חמורה אף יותר מנהיגה בזמן פסילה ויש בה כדי להעיד על נחישות המשיב לנהוג באופן יומיומי ולאורך זמן, על אף העדר רישיון נהיגה כחוק.

לסיכום

6. לסיכום, מכל האמור לעיל, אני מגיעה למסקנה כי קיימות ראיות לכאורה ויותר מכך להוכחת ביצוע העבירות על ידי המשיב, המשיב מסוכן לציבור, חלופת המעצר לא תאיין מסוכנותו, באשר לא ניתן לתת בו אמון ואין להסיט את כל כובד המשקל למפקח, שאף הוא לקה בקוצר ראות למעשי חתנו. לפיכך יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

7. המשפט מתחילתו ועד סופו, לא ייארך בבית משפט זה יותר מחודשים ספורים, לפיכך גם אין חשש כי המשיב ישב במעצר תקופה העולה על זו שהוא צפוי לה לכשירשע. חזקת החפות לא ממש עומדת לו בהעדר רישיון נהיגה בתוקף להצגה ודי בשתי הרשעות של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, שעליהן אין חולק, כדי שתנאי המאסר בן ה-8 חודשים, יהא חב הפעלה, (בשל העובדה שבוצעו שתי עבירות מאוחר להשתת התנאי).

אשר על כן אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, א' שבט תשע"ד, 02 ינואר 2014, במעמד
הצדדים.